

भिक्षिणिरि

भिक्षी

ञ

भयोदरी, स्त्री, (भयो मत्स्य एव उदरं उत्पत्तिस्थानमस्याः । भयस्य उदरं उत्पत्तिस्थानतयास्वस्याः इति अशुभ्यादिभ्योऽणिञ्ङिके ।) यावमाता । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 भाङ्कृतं, स्त्री, (भाम् इत्ययत्तशब्दस्य कृतं करणं यच् ।) चरबाणकारविशेषः । इति धरणिः ।
 भाटः, पुं, (भट्ट + षच् ।) निकुञ्जः । कान्तारः । ब्रह्मादीनां मार्कण्डेयम् । इति मेदिनी । टे, १६ ॥
 भाटलः, पुं, (भाटं वातीति । वा + कः ।) घण्टापाटलिः । इत्यमरः । २ । ४ । ३६ ॥
 भाटा, स्त्री, (भट्ट + षिच् + अच् ततश्चाप् च ।) भूम्यामलकी । इत्यमरः । यूथोदचः । इति शब्दचन्द्रिका ।
 भाटिका, स्त्री, (भाटा + स्त्रीर्षे कन् । टाप् अत इत्वच् ।) भूम्यामलकी । इति शब्दचन्द्रिका ।
 भात्मकं, स्त्री, (भाम् + क्तुञ् ।) दण्डिका । इति हारावली । २ । ४ । आमा इति भाषा ।
 भाभरः, पुं, (भाभं रातीति । रा + कः ।) तर्कशायः । इति शब्दरत्नावली । टेकुयार शाय इति भाषा ।
 भाभरः, पुं स्त्री, (भाभं रवादनं शिल्पमस्य । “महदुक्तभाभं रवादनं रत्नाम् ।” ४ । ४ । ५६ । इति अथ ।) भाभरिणः । भाभं रवादनं कर्मा । इति आकरणम् ।
 भाजिः, स्त्री, अङ्गनविशेषः । भाजि इति ख्याता । यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे २ भागे । “आत्ममामपत्तं पिष्टं राजिकानवखान्वितम् । अटं हिङ्गुयुतं पुतं वोजितं भाजिबन्धते । भाजिर्वा इति जिज्ञायाः कुण्डलं कण्ठप्रोधिनी । मन्दं मन्दं निपीता वा रोचनी वङ्गिप्रोधिनी ।” (भाजिः जाजिः इति पाठोऽपि कुञ्जचित् उच्यते ।)
 भाङ्गः, पुं, (भा इति क्त्वा वाति वायुरच । वा + ङुः ।) दण्डविशेषः । इति शब्दरत्नावली । भाङ्ग इति भाषा ।
 भाङ्गकः, पुं, (भाङ्गरेव । स्वार्थे कन् ।) दण्डविशेषः । भाङ्ग इति भाषा । तत्पर्यायः । पिचुङ्गः २ । भाङ्गः ३ । भाङ्गः ४ । इति शब्दरत्नावली ।
 भिक्षिकं, स्त्री, (भिक्षि + षाकन् । एषोदरात् साधुः ।) कलविशेषः । भिक्षा इति भाषा । अस्य गुणाः । तिक्तत्वम् । मधुरत्वम् । आमघातमन्दाधिकारित्वम् । इति राजवल्लभः ।
 भिक्षिणी, स्त्री, (भिक्षि + षिञिः । एषोदरात् साधुः । ङीप् च ।) भिक्षिणीदण्डः । इति भावप्रकाशः । उक्त्वा । इति शब्दरत्नावली ।
 भिक्षी, स्त्री, (भिक्षि + षिञिः । एषोदरात् साधुः ।) भिक्षिणीदण्डः । इति भावप्रकाशः ।
 भिक्षिमः, पुं, (भिक्षु इत्ययत्तशब्दं क्त्वा भक्षिर् अति दृष्टादीन् दृष्टतीत्यर्थः । (भक्ष भक्षे + अच् । एषोदरादित्वात् साधुः ।) दावाभिः । इति हारावली । २ । ६ ॥
 भिक्षिरिटा, स्त्री, चुपविशेषः । भिक्षिरिटा । इति भाषा । तत्पर्यायः । चका २ पीतपुष्पा ३

भिक्षिरा ४ रोमाश्रयफला ५ वृत्ता ६ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । शीतत्वम् । कषायत्वम् । रक्तातिवारनाशित्वम् । दृष्यत्वम् । सन्तर्पणत्वम् । बल्यत्वम् । महिषीचौरवर्हणत्वम् । इति राजनिघण्टुः ।
 भिक्षी, स्त्री, (भिक्षा इत्ययत्तशब्दोऽस्यस्याः । अच् ततो ङीप् च ।) भिक्षी । यथा,— “भिक्षीवायत्तमधुरा कूजन्ती मधुराकृतिः ।” इत्यामरः ।
 भिक्षी, स्त्री, (भिक्षि मिति क्त्वा रटतीति । रट् + अच् । ङीप् च एषोदरात् साधुः ।) पुष्यदण्डविशेषः । भाँटी इति भाषा । तत्पर्यायः । सैरीयकः २ इत्यमरः । २ । ४ । ७५ ॥ कण्ठकुरण्टः ३ सैरीयकः ४ भिक्षिका ५ । इति राजनिघण्टुः । गौजभिक्षिणाः पर्यायः । वागा १ दावी २ अर्धगलः ३ । इत्यमरः । २ । ४ । ७४ ॥ वागः ४ अर्धगलः ५ इति तट्टीका । सहचरः ६ गौजकुरण्टकः ७ । इति रत्नमाला । अरुणभिक्षिण्टाः पर्यायः । कुरण्टकः १ इत्यमरः । पीतभिक्षिण्टाः पर्यायः । कुरण्टकः १ सहचरी २ । इत्यमरः । सहचरः ३ सहचरः ४ । इति तट्टीका । वीरः ५ पीतपुष्यः ६ दावी ७ कुरण्टकः ८ । इति रत्नमाला । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । दन्तामयशूलवातकफशोषकासत्वग्दोषनाशित्वम् । कुन्दरत्नम् । इति राजनिघण्टुः ।
 भिरिका, स्त्री, (भिरिती अयत्तशब्देन कायति शब्दायते इति । कै + कः टाप् च ।) भिक्षी । इति शब्दरत्नावली ।
 भिरी, स्त्री, (भिरि इत्ययत्तशब्दो अस्यस्याः । अच् ङीप् ।) भिक्षी । इति शब्दरत्नावली ।
 भिक्षिः, स्त्री, (भिरि इत्ययत्तशब्देन जिज्ञतीति । जिज्ञ + षिः । रस्य लः ।) वाद्यविशेषः । यथा, गूढार्थदीपिकायाम् । “घण्टाशङ्कषा भेरीन्दङ्गै भिक्षिरेव च । पञ्चानां शब्दते वादं देवताराधनेषु च ।”
 भिक्षिका, स्त्री, (भिरि इत्ययत्तशब्दं जिज्ञतीति । जिज्ञ + षिः रस्य लः । ततः स्वार्थे कन् ।) भिक्षी । (यथा, रामायणे । २ । ६६ । ११ । “भिक्षिकाविरते दीर्घे रुदतौ व समन्ततः ।”)
 आतपस्य रश्मिः । विशेपनमजम् । इति हेमचन्द्रः ।
 भिक्षिकारावः । उद्गर्जनवस्त्ररश्मिः । इति शब्दरत्नावली । (उद्गर्जनवस्त्रम् । भिक्षी । इति मेदिनी । के, ६६ ।)
 भिक्षी, स्त्री, (भिक्षि + षिञिः । इति वा ङीप् ।) कौटिल्यविशेषः । भिक्षिणीका इति भाषा । तत्पर्यायः । भिक्षीका २ भिक्षिकाश् भिरिका ४ भौवका ५ भिरी ६ चीलिका ७ चीलिका ८ चिक्की ९ शङ्करा १० चीलिका ११ । इति शब्दरत्नावली । चीरी १२ । इत्यमरः । २ । ५ । २८ । चीवका १३ । इति तट्टीका । (यथा, भागवते, १ । ६ । १३ । ५

“अदृश्यभिक्षीस्वनकर्णशूल-
 उलकवाग्भिर्यथितान्तरात्मा ॥”)
 आतपस्य रश्मिः । वस्त्रा । उद्गर्जनशुक्लम् । इति मेदिनी ।
 भिक्षीकण्ठः, पुं, (भिक्षीवत् कण्ठः कण्ठशब्दोऽस्य ।) गृहकपोतः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 भिक्षीका, स्त्री, (भिक्षी + षंज्ञायाम् कन् ततश्चाप् ।) भिक्षिका । इति हेमचन्द्रः ।
 भौवका, स्त्री, (भिरि इति क्त्वायत्तं रौतीति । र् + शब्दे वाङ्मूलात् कक् टाप् च ।) भिक्षी । इत्यमरः । २ । ५ । २८ ॥
 भु, इ गत्याम् । (भ्रां-आत्म-सकं-अनिट् ।) जुडस्थाने भुङ् इत्यपि केषित् । इ, भवते । इति दुर्गादासः ।
 भुण्टः, पुं, (भण्ट् स तते + षञि एषोदात् साधुः ।) क्षमः । अप्रकाण्डदण्डः । इति शब्दचन्द्रिका ।
 भुमरिः, स्त्री, रागिणीविशेषः । यथा,— “प्रायः शृङ्गारवङ्गुला माध्वीकमधुरा नट्टुः । एकेव भुमरिर्कोके वर्णादिनियमोऽभिक्षिता । अतो लक्ष्मणेनैव नोदाहारि विशेपकम् । इदं हि शालनं स्वप्नं प्रसिद्धं वृषभजनम् ॥” इति सङ्गीतदामोदरः ।
 भूषिः, पुं, क्रसुकमेदः । स्त्री, दुष्टदेवश्रुतिः । इति मेदिनी । खे, १२ ॥
 भू, इ य प्याने । गतबहुः योभाव इति यावत् । (दिवां-परं-अकं-अनिट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ।
 ष, भरा । य, भौष्यति । इति दुर्गादासः ।
 भोङ्, पुं, गुवाकदण्डः । इति भूरिप्रयोगः ।
 भुङ्, इ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः । (भ्रां-आत्म-सकं-अनिट् ।)

ञ

ञ, जकारः । स अङ्गनदृश्यमर्थः चवर्गपञ्चमवर्षश्च । (अथौ तु अहंभाषाकावेनोपार्थः ।) अस्योच्चारणस्थानं ताडु । इति आकरणम् ।
 अस्योत्पत्तिर्यथा,— “विचर्गंज्ञातुगः घोषा यं चवर्गश्च यन्मया ॥” इति प्रपञ्चसारः ।
 (पाणिनिमते तु अस्योत्पत्तिस्थानं नावकान्वितताडु । अस्योच्चारणे जिह्वामध्यम ताडुमध्यस्य सार्धः आभ्यन्तरप्रयत्नः । संवारणद्वयोप्यप्राणश्च वाङ्मयत्तः । माहकान्धासि-
 षस्य वामहस्ताङ्गुल्ये नावक्रिया ख्यात् । वङ्गीवचमालायां) अस्य बल्लनप्रकारो यथा, “कुङ्कलीरूपमासाय दशतो जामतस्ततः । श्लुचोद्योगता माषा वामतः कुञ्चिता पुनः । तिष्ठन्ति तासु निबद्धा स्वर्णवचवणाः वदा । कुङ्कलीरूपस्या तु या माषा मध्यतः ख्याता । मन्त्राशक्तिसंख्या वा ध्यानमस्य प्रचक्षते ॥”
 चतुर्भुजां धूम्रवर्णां कृष्णावरभिरुभिताम् ।
 नावाणकारवर्णयुक्तां चटासुष्ठुराजिताम् ।